

og at Bortfragteren ikke kan gøre det antageligt, at dette ikke skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side.

Skyldes Ikke-Udlevering, at Godset er solgt i Medfør af § 49 for Skibets Behov, og overstiger den oppebaarne Salgssum det Beløb, som Bortfragteren efter Reglen i § 120 skulde tilsvare, maa Bortfragteren alligevel tilsvare hele Salgssummen, da han ellers vilde faa en uberettiget Gevinst paa Ladningsejerens Bekostning. Paa den anden Side vil den Omstændighed, at Salget ikke har indbragt Godsets fulde Værdi paa Bestemmelsesstedet, normalt ikke nedsætte Bortfragterens Ansvar. Nogen Regel herom har man dog ikke anset det for fornødent at optage, da dette Resultat maa anses at følge af almindelige Retsregler.

Sluttelig bemærkes, at hvis Bortfragterens Ansvar kan begrundes ogsaa paa andre Forhold end Misligholdelse af hans Kontrakt, vil der kunne blive Spørgsmaal om et udover de i § 120 optrukne Grænser gaaende Erstatningsansvar.

Til § 121.

Bestemmelsen træder i Stedet for Sølovens § 148, 2det Stk., hvorefter Forholdet er det, at den Modtager, der uden Besigtelsesforretning har faaet Godset udleveret, inden en meget kort Frist maa begære retligt Skøn, hvis han vil kræve Erstatning; i modsat Fald mister han vel ikke sin Erstatningsret, men han faar paalagt Bevisbyrden for, at Skaden skyldes en bestemt Fejl eller Forsømmelse af Bortfragteren selv eller hans Folk.

I Overensstemmelse med dansk Kontraktsrets, paa Købeloven byggede, almindeligt Regler om Pligt til at reklamere, naar Erstatning vil blive krævet, og om Følgerne af Undladelse af Reklamation, har man fundet det naturligt at erstatte Sølovens noget kunstlede Regel med en almindelig Reklimationsregel. Det foreslaas derfor, at hvis Modtageren vil kræve Erstatning, maa han give Bortfragteren Underretning herom uden ugrundet Ophold; gør han ikke det, mister han sit Krav, medmindre Bortfragteren

eller nogen han svarer for, har voldt Skaden forsætligt eller ved grov Uagtsomhed.

Nogen bestemt Frist for Reklamationen er ikke fastsat; det maa afgøres efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde, hvor længe Modtageren kan vente med at reklamere. I denne Forbindelse kan mindes om, at Forældelsesfristen for Krav af denne Art efter Sølovens § 283 Nr. 3 er 1 Aar.

Uanset at Bestemmelsen efter sin Formulering gælder for alle Erstatningskrav, hvad enten disse skyldes Beskadigelse eller Totaltab af Godset, maa det dog i Overensstemmelse med almindelige Retsregler antages, at Reklamation som Betingelse for Erstatningskravets Bevarelse ikke vil være nødvendig i saadanne Tilfælde, hvor Bortfragteren maa indse, at Erstatning som en Selvfølge vil blive krævet, f. Eks. ved Totaltab af Godset. Bestemmelsen vil saaledes i Praxis kun faa Betydning i saadanne Tilfælde, hvor det for Bortfragteren maa staa som tvivlsomt, om Erstatning vil blive krævet eller ej.

Sluttelig henledes Opmærksomheden paa, at den her givne Regel afviger fra den i Konnossementslov-Forslagets § 3, Punkt 6, indeholdte Regel, der ikke stemmer godt med almindelig dansk Ret.

Til § 122.

Som allerede nævnt ovenfor i de indledende Bemærkninger til dette Underafsnit har man ment, at Reglerne om Bortfragterens Ansvar i et vist Omfang maatte gøres ufravigelige. Dette skyldes ikke alene Ønsket om at skabe saa nær Overensstemmelse med Konnossementslovens Principper som muligt, men ogsaa Erkendelsen af, at den nuværende Kontraktfrihed paa dette Omraade i nogen Grad er blevet misbrugt af Bortfragterne til ved dertil sigtende Klausuler i Befordringsdokumenterne at friskrive sig for Ansvar for Godset i større Omfang, end rimeligt maa synes.

I nærværende Paragraf bestemmes det derfor som en Hovedregel, at i Indenrigsfart kan Bortfragteren ikke tage Forbehold om Indskrænkning i sit Ansvar for Godset i Tiden fra Lastningen til Losningen.